Rondrit Oostenrijk - Italië

Kötschach Mauthen - Lesachtal - Staller Sattel - Lienz - Drautal - Gailberg Sattel

Een dagje uit wordt met deze 230km lange rondrit een dag met voor ieder wat wils. Er is zo veel natuurschoon te zien, prachtige dorpen, stadjes en bergpassen, dat de rit voor iedereen wel iets bijzonders te bieden heeft. We kunnen regelmatig stoppen bij heldere bergmeertjes of mooie uitzichtpunten, anderen zullen liever meer in de soms bijzondere stadjes rond willen kijken. Ik zal hier een aantal hoogtepunten laten zien, maar natuurlijk is er nog veel meer te beleven voor wie er oog voor heeft.

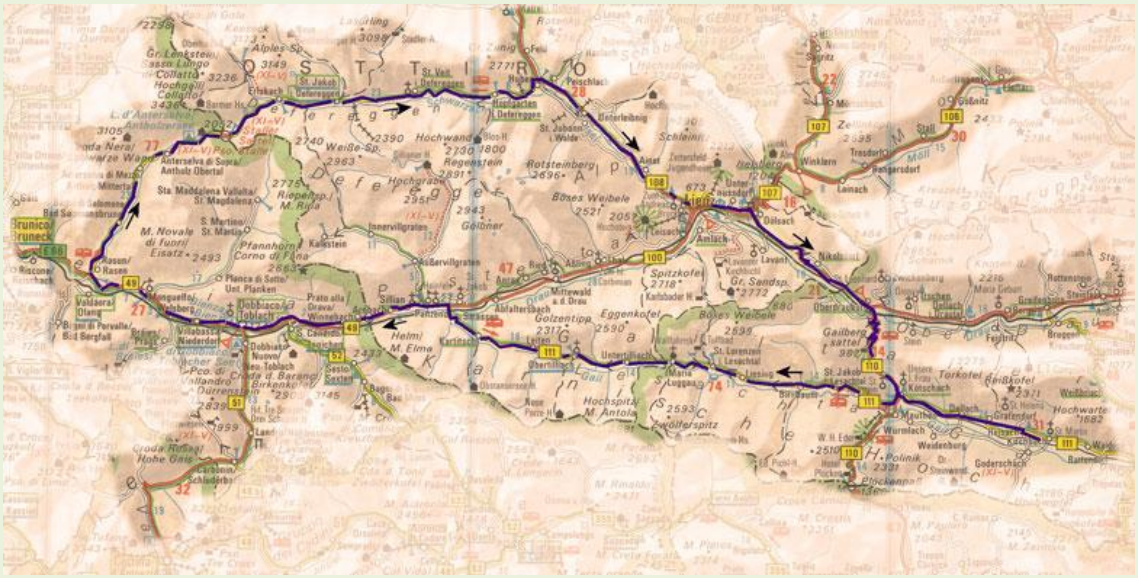

Dit is een rondrit, dus maakt het niet uit waar je in de routebeschrijving opstapt. De belangrijkste knooppunten waar dit zou kunnen zijn Kötschach, Silian, Bruneck (IT), Lienz en Oberdrauburg.

Beschreven wordt de route vanaf Kötschach Mauthen in het Gailtal waar wij deze zomervakantie verbleven.

Als we vanuit het Gailtal over de B111 aan komen rijden, kunnen we op de grote kruising tussen deze twee dorpen linksaf richting de Plöckenpass.

Enkele meters verderop gaat het dan in Mauthen rechtsaf naar het Lesachtal, wat ook weer de B111 is. Al snel rijden we het dorp uit en het Lesachtal in.

Is het Gailtal breed en open, hier is dat geheel anders. Het Lesachtal is juist heel smal en diep zodat de B111 hier hoog langs de berghellingen is aangelegd. Onder in het dal is daarvoor eenvoudig geen ruimte.

Dit betekent ook dat we de contouren van de bergen gaan volgen, waardoor de weg nauwelijks een recht stukje bevat. Dit maakt deze weg ook erg geliefd bij motorrijders.

De route, bestaande uit alleen maar bochten en met soms grote hoogteverschillen, maakt deze weg prachtig om te rijden. En, elk jaar is het weer een verrassing waar er weer schade is geweest en hoe de weg is hersteld. Zo komen we soms over brede tweebaans stukken, maar steeds gaan deze weer over in zeer smalle gedeelten waarbij je elkaar nauwelijks of soms geheel niet kunt passeren.

Niet verwonderlijk dat caravans hier niet zijn toegelaten, en je zult in dit dal dan ook vergeefs naar campings zoeken. Helaas, want het is een prachtig wandeldal.

Opschieten lukt hier dus niet, maar dat is juist de charme van deze weg en geeft ons veel tijd om al rijdend om ons heen te kijken.

Na elke bocht is het weer een verrassing welke kant het op gaat en wat we daar weer te zien krijgen. In het eerste deel is dat nog vooral bossen, maar verderop, als we de eerste dorpjes St. Jakob en Birnbaum passeren, neemt het uitzicht alleen maar toe. En die kleine dorpjes met overal huisjes op de steile hellingen en tot diep onder in het dal zijn er legio.

Gelukkig vinden we af en toe een klein plekje waar de wagen even aan de kant gezet kan worden om een foto te maken, want het is er prachtig. Deze B111 heet de 'Kärnische Dolomitenstrasse', en die steile Dolomiten met hun grillige toppen zien we hier ook steeds aan de linker zijde.

Na nog veel meer kronkelwerk rijden we om een scherpe bocht het plaatsje Maria Luggau in. Een van de mooiste dorpjes op de route waar we niet zo maar aan voorbij willen rijden. Links van de weg ligt een parkeerplaats waar we nog net de wagen kwijt kunnen in dit drukke toeristische stadje, daarna gaan we het plaatsje verkennen en bezoeken er de prachtige Basilika Maria Luga.

Voor de leuke terrasjes met prachtig uitzicht op de Dolomiten is het nog te vroeg, wel lopen we nog even langs de twee souvenirwinkeltjes van Maria Luggau die al open zijn.

We verlaten Maria Luggau weer en rijden daarna steeds hoger op de berghelling terwijl het dal verbreedt en meer en meer een landschap van Alpenweiden wordt. Alles even mooi maar om nu overal te gaan stoppen...

Ergens tussen de vele dorpjes zien we links een opvallende watermolen staan waar we dan nog wel even de auto aan de kant zetten. Op een informatiebord lezen we dat hier veel van dit soort watermolens staan en dat er zelfs een rondwandeling langs deze molens is uitgezet.

Na Untertillach volgt een klim naar de Kartitscher Sattel waarbij we kort voor Obertillach de wagen andermaal langs de kant van de weg zetten.

Links ligt daar een schitterende Alpenwei waar enkele smalle asfaltweggetjes doorheen lopen en waar overal verspreid kleine hooischuurtjes staan. Boven aan de Alm ligt het mooie stadje Obertillach, een plaatje om te zien.

Obertillach is ook absoluut een bezoekje waard. Er zijn veel restaurantjes, hotels en natuurlijk de bijbehorende leuke terrasjes en leuke winkeltjes te vinden. Een typisch skioord, maar ook in de zomer is het er drukbezocht.

Bij deze wintersportplaats bereiken we het hoogste punt van de Kärnische Dolomitenstrasse. We zijn dan op de Kartitscher Sattel aangekomen. 1525m hoog.

Dat betekent dat we aan de afdaling gaan beginnen als we naar Leiten verder rijden en daarna richting de naamgever van de Sattel; Kartitsch.

De Kärnischer Dolomitenstrasse eindigt bij een T-splitsing op de hoofdweg 100 tussen Lienz en Silian. Een erg drukke weg, maar we ontkomen er niet aan om deze linksaf naar Silian een tijdje te volgen. Goede alternatieven om de grens met Italië over te steken zijn hier niet.

Net voor Silian stoppen we nogmaals om even naar de burcht bij deze stad te kijken, daarna rijden we via Silian de grens over.

Vanaf de Italiaanse grens is dit wegnummer 49 geworden waarop we nu richting Toblach en Bruneck (Dobbiaco/Brunico) aanhouden.

Al snel zien we links van de weg een opvallend grote parkeerplaats, voor ons een oude bekende. Maar wie hier nog nooit is geweest moet daar zeker even stoppen, met name de amateurfotografen onder ons kunnen zich er even uitleven.

Wij rijden deze keer door, passeren het drukke Toblach, om daarna op een veel rustiger traject richting Bruneck verder te gaan. Voor de afslag bij Rasen (Rasun) richting de Staller Sattel stoppen we nog een keer bij een meer links langs de route. Echter niet voor lang want al snel blijkt dat we er vanaf de hoofdweg toch weinig van kunnen zien en er al helemaal niet dichterbij kunnen komen.

Vlak voor Bruneck vinden we dan de afslag rechtsaf bij Rasen en verlaten daar de hoofdweg om deze in te ruilen voor weer een schitterend dal. Het Antholzertal.

Vooraan is het dal nog tamelijk breed, maar al snel versmalt het en laten we de enkele fotogenieke dorpjes in het Antholz Mittertal achter ons en rijden het Antholz Obertal in. Daar komen we bij enkele grote parkeerplaatsen waar het ontzettend druk is, maar het duurt nog even voor we in de gaten krijgen wat daar te doen is.

Dit blijken de parkeerplaatsen te zijn bij de Antholzersee. Natuurlijk willen we ook hier wel even rondkijken, maar door de drukte zijn we de parkeerplaatsen voorbij voor we er erg in hebben. Daarna versmalt de weg tot het nog nauwelijks een auto breed is en overal is het afgezet met palen en hekken. Stoppen is dus even onmogelijk, laat staan omkeren.

In de volgende bocht naar links echter zien we kans de wagen rechts een Forstweg op te rijden en ons tussen enkele andere geparkeerde wagens te wringen. Er geldt wel een stopverbod, maar we willen toch snel een kijkje bij dit prachtige meer nemen.

Dat kan hier ook, want er ligt een leuk strandje en deze is direct vanaf de weg bereikbaar. Er staan zelfs een paar bankjes bij de waterkant waar we graag even zouden zijn gaan zitten als de auto niet zo ongelukkig had gestaan.

Het is dus beter om hier toch de grote parkeerplaats maar aan te doen, dat is echter wel betaald parkeren als we het goed hebben gezien.

Er worden wat foto's gemaakt van het meer met op de achtergrond de ruim 3000m hoge toppen, en dan gaan we verder over deze zeer smalle weg. Nog dieper het dal in.

Daarna is er links nog een Gasthof dat de naam Enzianhütte draagt. Deze Hütte ligt aan het uiteinde van de See en zou dus een andere mogelijkheid zijn van waar men het meer zou kunnen gaan bekijken.

Direct na de Enzianhütte worden we gedwongen te stoppen bij een rood oplichtend stoplicht. Daar staan we dan voor de toegang tot de Staller Sattel.

De weg over de Sattel is zo smal, dat er maar van een zijde tegelijk verkeer langs kan. Vanaf elke kant is de weg slechts een kwartier per uur opengesteld. Dan gaat de weg een kwartier volledig dicht, om daarna het verkeer vanaf de andere zijde weer een kwartier te laten rijden.

Met een beetje pech kan de wachttijd hier dus drie kwartier zijn. Erg is dit overigens niet, de Enzianhütte ligt op loopafstand en in het bos links en rechts van de weg kun je via leuke paadjes mooi even de benen strekken.

Klokslag op het halve uur wordt het stoplicht groen en mogen we in file omhoog de berg op. Dit is een belevenis op zich, want we moeten ontelbare haarspeldbochten nemen en overal is het even smal.

Soms probeer ik nog even in de tweede versnelling te komen, maar bij elke krappe bocht moeten de auto's voor ons weer inhouden en daarmee ook wij, terwijl we ons nog op een recht stukje bevinden. Het is dus letterlijk kruipend naar boven en even stoppen voor het mooie uitzicht is er helaas niet bij.

Boven op de 2052m hoge Sattel aangekomen, tevens de grens met Oostenrijk, hebben alle bestuurders tegelijk het zelfde idee. Stoppen! En daar kan het ook, want er is een ruime parkeerplaats rondom een restaurant. Vanaf de parkeerplaats is het uitzicht overweldigend mooi. Niet alleen op de Antholzersee in de diepte, maar ook de bergtoppen rond deze pas zijn indrukwekkend.

En dan is er nog het uitzicht omlaag aan de andere zijde van de Sattel. Daar beneden zien we vanaf hier nog een prachtig meer liggen. Gezien de drukte hier boven besluiten we dan ook om dit laatste stukje tot aan dat meer af te dalen

waar ruim voldoende plaats is om de wagen vlak bij het water kwijt te kunnen. Een mooier plekje voor een pauze is nauwelijks denkbaar.

Helaas kunnen we niet al te lang blijven, de terugweg is nog lang. Dus stappen we weer in en beginnen aan een prachtige rit omlaag met alleen maar het fraaie berglandschap van het Defereggen-gebergte om ons heen.

De weg gaat in een stuk door omlaag tot aan Erlsbach. Daar rijden we rechtsaf verder en wordt de weg snel breder. Het gaat dan richting Sankt Veit en Lienz.

Ook hier gaat het allemaal niet snel, het is een toeristische route en ook wij willen hier zo lang mogelijk van genieten.

Af en toe maken we een korte stop om het uitzicht in het dal te bewonderen en dit op een foto vast te leggen. Daarbij geven we gelijk het verkeer dat wel veel sneller wil de gelegenheid om te passeren.

Na Hopfgarten i. Defereggen eindigt de weg en moeten we rechtsaf slaan richting Lienz, wat dan nog maar een klein stukje rijden is. In Lienz nemen we dan de 107A richting het Drautal langs de rand van de stad, altijd een druk stukje met veel stoplichten, daarna blijven we het Drautal aanhouden en rijden dit dal dan ook al snel in.

Deze prachtige weg met links de Kreuzeckgruppe en rechts de Lienzer Dolomiten blijven we volgen tot aan Oberdrauburg waar we weer rechtsaf kunnen slaan en de Drau oversteken richting de Gailberg Sattel en Kötschach-Mauthen.

Aan de buitenrand van Oberdrauburg begint het gelijk te klimmen naar de Sattel. Er zijn weer veel haarspeldbochten, maar dit is een brede weg zodat het nu lekker op gaat schieten. Bij de eerstvolgende parkeerplaats rechts, vlak voor de weg naar links de Sattel omhoog afbuigt, moeten we echter nogmaals stoppen.

Vanaf de rand van deze parkeerplaats wordt ons een van de mooist denkbare vergezichten over Oberdrauburg en het Drautal voorgeschoteld met de Kreuzeckgruppe op de achtergrond. Dat willen we niet missen voor we de 982m hoge Sattel oversteken om dan af te dalen naar Kötschach. In Kötschach zij we terug zijn bij het beginpunt van vanmorgen, we hoeven alleen nog maar het laatste stukje linksaf over de B111 af te leggen naar Reisach waar onze caravan op de camping staat.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! En mail ons als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl |Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. |Voor meer informatie zie: Auteursrecht & Disclaimer |